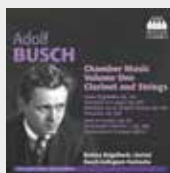

Aagard-Nilsen *Eirik the Viking*,
Bloodaxe's Lament **Gudim** *Tuba Libre*
Lindberg, arr Røed *Torn-Erik's Song*
Bull, arr Røed *La Melancolie: I Ensemble*
Stunde **Clarke, arr Røed** *An Autumn Day*
Thingnæs, arr Giske *Tuba Concertino*
Koch *Monolog nr. 9*
Monti, arr Røed *Czardas* **Arban, arr**
Røed *The Carnival of Venice*
 Eirik Gjerdevik (tuba) Bergen Tuba
 Quartet. Stavanger Brass Band
 Lawo Classics LWC1064 (68 minutter)
 1 2 3 4 5 6

Vest-Norge har god grobunn for brass-band, noe denne varierte platen fra Bergen Tubakvartett og Stavanger Brass-band demonstrerer til fulle. Repertoaret er for det meste i et lettvektig tonespråk og tuba-fokusert, og spenner fra uakkompagnerte solostykker – Aagard-Nilsens *Eirik the Viking* (2002) og den niende av Erland von Kochs instrumentale *Monologer* (1975) – til fullt orkester i *Bloodaxe's Lament* (2003), Frode Thingnæs' *Concertino* (1990, i Svein Heiner Giskes brassband-arrangement) og Lars Erik Gudims strålende *Tuba Libre* (2003).

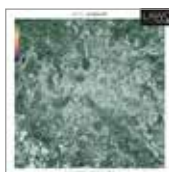
Eirik Gjerdevik spiller det hele, og viser at tubaen kan være kvikk og uttrykksfull, og ikke bare en spesieffekt. Sistnevnte spiller dog en rolle i noen av Bent Erik Røeds arrangementer av Ole Bull-, Monti- og Arban-favoritter, men utøvernes artisteri skinner gjennom.

Busch
Chamber Music Volume 1: Hausmusik:
Duet nr. 1, Op 26a. *Suite i F-dur*,
 Op 62a. 7 *Bagateller*, Op 53a.
Serenade i A-dur, Op 53b. *Variationer*
over et originaltema, Op 53c. *Romanze*,
 Op 53d. *Humoreske i A-dur*, BoO15
 Bettina Beigelbeck (klarinet),
 Busch Kollegium Karlsruhe
 Toccata Press TOCC 0085
 (75 minutter)
 1 2 3 4 5 6

Adolf Busch var mest kjent som fiolinist, men var også en dyktig komponist, noe denne gruppen av verk for klarinett og strykere, den første i enda en Toccata Classics-serie, viser. Mesteparten kommer fra samle-opuset 53 – fire verk skrevet for Busch' kone, Frieda, mellom 1936 og 1943 – viktigst er den fine serenaden.

CD-en åpner med den herlige *Hausmusik Duet* (1921), men det er den betydelige *Suite i F* som best bærer bud om Busch' evner som komponist. Bettina Beigelbeck er en sympatisk og allestedsnærværende klarinettist, vakkert støttet av solister fra Busch Collegium, særlig bratsjist Wolfgang Wahl som er med på de tre første sporene. Super lyd.

Hvoslef
Erkejubel, *Duo Due*, *Frammenti di Roma*,
Scheherazade forteller videre, *Canis Lagopus*
 *Riccardo Odriozola (fiolin),
 John Ehde (cello),
 Marija Kadovič (harpe),
 Musikere fra Griegakademiet & Bergen
 Filharmoniske Orkester
 Lawo Classics LWC1066 (62 minutter)
 1 2 3 4 5 6

En langt mer tilfredsstillende opplevelse tilbyr Lawo Classics på med stykker av Ketil Hvoslef, på den første av en serie på ni plater viet hans (til nå) 37 kammermusikkverk. Dette kammermusikk-prosjektet er et initiativ av fiolinisten

Riccardo Odriozola, solist i den sterke *Duo Due* (i 1995-revisjonen) og den levende variasjonsfantasiaen *Scheherazade forteller videre* (1986).

Odriozola leder også strykekvartetten – med kontrabass og slagverk – i den gripende *Canis Lagopus*, en kammerfantasi med tittel etter «det nydelige dyr fjellreven» Den elleve-satsige blåsertrioen *Frammenti di Roma* (1988, rev. 2014) og den mer enn bare festlige *Erkejubel* (1982) for messing, synthesizer og slagverk representerer en velkommen kontrast. Strålende.

Salles
Portraits for Friends – Books 1–4
 Dan Styffe (kontrabass)
 Fabra FBRCD-13 (64 minutter)
 1 2 3 4 5 6

En hel plate med uakkompagnert kontrabass? Bernard Salles (1954), en av den sjeldne rasen komponist-kontrabassist, har skrevet en spennende og engasjerende serie med korte portretter til sine kontrabass-venner. Det begynte han med i 2010 da han skrev et for svenskfødte Dan Styffe som bor i Norge, som spiller serien på 28 (samlet i fire hefter) med flukt og iver.

Portrettene spenner fra minutt-lange skisser (for Catalin Rotaru, Alberto

Bacini, Alexander Shilo) til tyngre skildringer (Thomas Martin, Jorma Katroma og Jean-Francois «Jenny» Clark), fra heseblesende moto perpetui (Jean Ané), stratosfærisk høye etyder (Giuseppe Ettorre) og en delikat Villalobos-pastisj (Jean-Paul Macé), med en jazz-lignende variant (Hein Van de Geyn); tematiske sammenkoblinger og hentydninger florerer over det hele. Riktig morsomt.

